

Tuần Báo Vô Vi

12 tháng 1 năm 2014

Số 168

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Làm con bất hiếu nghịch lại cha mẹ có ích gì cho chính mình hay không ?
2. Sự quảng đại của càn khôn vũ trụ quang đã giúp ích gì cho nhơn loại tại mặt đất ?
3. Tại sao làm người hay lợi dụng và nghi nan ?
4. Lấy gì trợ duyên trong lúc thực hành ?
5. Người thành tâm và giữ chữ tín với Bề Trên, Trời Phật có hữu ích gì không ?
6. Cuộc vui có hữu ích gì cho tâm lẫn thân không ?
7. Tu thiền ngồi lâu cảm thấy bộ đầu rút thẳng đi lên gần Trời xa Đất, phát sáng trong lúc nhập định, tại sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 22 tháng 3 năm 1996 1) Hỏi : Làm con bất hiếu nghịch lại cha mẹ có ích gì cho chính mình hay không ? Đáp: Thưa, làm con bất hiếu rất tai hại cho chính mình và phụ mẫu bất ổn, cuối cùng cuộc sống của người bất hiếu, hồn và xác cũng sẽ không yên. Trời đã có luật nhân quả trừng trị mỗi người, cho nên tuổi trẻ háo thắng, một phút làm sai luật nhân quả trừng trị mỗi người, thì rất nguy hiểm, những người phạm rồi sẽ chứng minh rõ rệt hơn, nhiên hậu mới chịu đi tu để gỡ rối cho chính mình, Trời Đất và người, làm người phải am hiểu luật nhân quả thì cuộc sống sẽ được yên vui hơn. Kệ: Biết tu chẳng có giận hờn động Thức giác bình tâm tự giải thông Trí tuệ gom hành trong cảnh tạm Quy nguyên giềng mối tự tham tông.	Ngày 23 tháng 3 năm 1996 2) Hỏi : Sự quảng đại của càn khôn vũ trụ quang đã giúp ích gì cho nhơn loại tại mặt đất? Đáp: Thưa, sự quảng đại của vũ trụ quang đã và đang ban bố sự sống còn của nhơn loại tại mặt đất qua ánh sáng vô cùng tận, còn về phần tâm linh thì hành giả phải hướng thượng trong tầm chơn lý thì mới ngộ được nguyên lý vô sanh tiến hoá vô cùng. Kệ: Trung tâm sinh lực vô cùng độ Dẫn tiến tâm linh giải nắm mờ Khai sáng chơn hồn trong thức giác Quy nguyên Đồi đạo thuyết Nam Mô.
Ngày 24 tháng 3 năm 1996 3) Hỏi : Tại sao làm người hay lợi dụng và nghi nan ? Đáp: Thưa, làm người hay lợi dụng nhờ đờ và nghi nan là vì thân kinh khối óc không thanh tịnh, hướng theo sự động loạn của tình đời, khổ mà không hay tưởng lầm là sung sướng. Cho nên ở đời này có rất nhiều hình ảnh thanh tịnh để ảnh hưởng chúng sanh. Nhưng rất tiếc nhơn loại vẫn còn hoang mang, chỉ biết lợi dụng hình ảnh để cúng thờ, không biết cách nào đào sâu tâm thức của chính mình mà tiến hoá theo nguyên lý của Trời Đất, chỉ có hành pháp khứ trừc lưu thanh thì mới có cơ hội đạt tới thanh tịnh và sáng suốt được, thấy được và hiểu được thì mới chịu dần thân hành pháp. Kệ: Quy y chỉ có tự tâm tiến Giải toả ngu si giải nổi phiền Cơ đạo của Trời ta nối gót Hướng về thanh tịnh hồn thẳng yên.	Ngày 25 tháng 3 năm 1996 4) Hỏi : Lấy gì trợ duyên trong lúc thực hành ? Đáp: Thưa, thanh quang trợ duyên trong lúc thực hành, người tu thiền tự buông bỏ tất cả những sự động loạn ngoài đời, chăm chỉ thực hành pháp môn chính mình đã lược được, ý chí vô cùng phát triển, từ trung tim bộ đầu thì sẽ cảm nhận được thanh quang hỗ trợ trong lúc nhập định. Kệ: Tu thân phát triển chính tâm mình Khai hóa trùng tu pháp pháp minh Đen bạc tình đời ta chẳng động Hướng về thanh giới lại càng minh.
Ngày 26 tháng 3 năm 1996	Ngày 27 tháng 3 năm 1996

5) Hỏi : Người thành tâm và giữ chữ tín với Bề Trên, Trời Phật có hữu ích gì không ?

Đáp: Thưa, thành tâm và giữ chữ tín rất hữu ích cho chính họ, đối với đời thì có khá hơn người thường, còn đối với đạo, phần hồn chỉ có thăng hoa và sáng suốt, thanh tịnh hành pháp không dấy động.

Kệ:

Thành tâm giữ vững một lòng tiến
Giải thoát sân si chẳng có phiền
Dấy động không còn tâm đắc pháp
Thực hành chánh pháp cảm bình yên.

6) Hỏi : Cuộc vui có hữu ích gì cho tâm lẫn thân không ?

Đáp: Thưa, cuộc vui có rất nhiều khía cạnh khác nhau:

- a)- vui về ăn thua cờ bạc.
- b)- vui về thăng quan đạt chức
- c)- vui về tình yêu tạm bợ
- d)- vui về tâm đạo tự thức

Vui về sự mất còn cũng là vui, dần thân học hỏi thì mới thật là vui, trí tâm có cơ hội tiến hoá trong thực trạng thì mới có cơ hội quán thông.

Kệ:

Khai tâm mở trí một lòng tiến
Cởi mở khai thông tự giải phiền
Duyên đạo tình đời không bận trí
Thành tâm học hỏi thức triền miên.

Ngày 28 tháng 3 năm 1996

7) Hỏi : Tu thiền ngồi lâu cảm thấy bộ đầu rút thẳng đi lên gần Trời xa Đất, phát sáng trong lúc nhập định tại sao ?

Đáp: Thưa, người tu thiền đạt tới trình độ này thì lúc nào cũng dứt khoát đánh lễ Phật và không lưu luyến chuyện có có không không của tình đời. Tâm thức thoát phàm, văn ngôn truyền cảm, sống theo ý thiền lành của Trời Phật, thành tâm phục vụ tùy duyên.

Kệ:

Sống vui hoà cảm các miền tiến
Thành tín tự tu giải nổi phiền
Cơ đạo thanh hành trong trí tuệ
Chẳng còn lưu luyến tự vượt xuyên.

THIÊN ĐỊA HUY HOÀNG

Xa cách các bạn trên một tháng, hôm nay âm thanh của tôi lại tái ngộ cùng các bạn. Cuộc xuất hành đi sang Pháp, ở kỳ này tôi cảm giác có phần huyền diệu, xây dựng và giúp đỡ trên mọi mặt, cho nên chúng tôi được tương ngộ, những bạn đã có thiện tâm tu tại đất Pháp xa quê hương, nhưng người vẫn tìm hiểu về phần thiêng liêng, Tổ Tiên, Trời Phật, sự trường cửu của nội tâm, được ôm ấp và phát triển theo đường lối thực hành của Pháp Lý Vô Vi. Hiền huynh Xuân Liêm đã tận dụng thanh khí điển của người, truyền bá và giúp đỡ những bạn bè ở nơi xứ Pháp. Những người bạn đồng bào của chúng ta xa quê hương, nhưng được hưởng một phần thanh giải, cho nên những người ấy đã tự tìm thấy con đường phải đi, và phải tự mình tu để tự giác, tự tiến. Khi tôi đến đất Pháp, tôi cũng nhận xét phần thanh điển của những người ấy đã có tâm tự sửa chữa, tự tiến. Cái sự quý giá ấy không biết nói sao cho xiết, bởi vì phần xây dựng sau những cái phong ba bão táp của cuộc sống của con người xa quê hương, sống trong nơi động loạn, sống trong từ con giày xéo, nhưng mà người vẫn giữ bình tâm để hướng về Phật Pháp thanh tịnh. Tôi nhận xét đó là sự quý giá và con đường lối chín chắn của những người ấy, họ đã tự tu, tự tiến, cũng như chúng ta ở đây các bạn cũng vậy. Chúng ta không có tổ chức, chúng ta không có bày biểu, không có chủ trương rù ren và không làm rối loạn cho tất cả các bạn tu, nhưng mà mọi người tự tìm hiểu, tự xây dựng, tự khai thác, tự hành cái đường lối của pháp lý của kẻ đi trước đã lược được, truyền bá cho người đi sau, nắm đó mà xây dựng cởi mở cái tổ chức của chúng ta.

Hiện tại các bạn nam, phụ, lão, ấu, cũng đồng nhìn nhận rằng: Chính các bạn hành đúng pháp, là các bạn có thể đạt được giai đoạn đầu là sức khỏe, giai đoạn thứ nhì là các bạn đi tới bình tâm, giai đoạn thứ ba tịnh tiến trong thâm tiến của các bạn, đâu có nhờ đỡ bên ngoài, đâu có lấy vải thưa che mắt thánh, đâu có phỉnh phờ bạn đạo được. Cho nên những bạn mà tu VôVi đây, không còn sự lu mờ nữa, và không còn sự đại đột nữa, không còn bị phỉnh phờ bởi ai nữa, chính người lo tu, lo tiến, còn chuyện đời là một chuyện. Chuyện đời là cái tổ

chức tạm ở thế gian, trong cái xây dựng cũng tạm ở thế gian, chớ còn cái phần thiêng liêng là chính mình phải lo lấy mình, phải xây dựng cho mình mới tiến được, chớ chẳng ai giúp chúng ta được.

Cho nên, đây chúng ta tin đến bây giờ cũng không có tổ chức được một cái gì hết. Chúng ta đã có sẵn cái tổ chức nước, lửa, gió, đất cấu tạo thành một bản thể, bao gồm ngũ tạng: kim, mộc, thủy, hỏa, thổ. Cái tổ chức lớn lao, hết sức lớn lao, mà chúng ta không có tận tâm phát triển, thì kẻ cũng như không. Lo bên ngoài quá nhiều, đau khổ nhiều, bận rộn nhiều, rồi đâm ra oán trách Trời Phật, đó là sự sai lầm của riêng ta. Cho nên trước khi tôi đi, tôi cũng đã nói rất rõ ràng và đến lúc về thì cũng phải một đường lối một, chúng ta phải đi. Nói ở thế gian chúng ta xuất hồn, chúng ta cảm giác rằng đi xa, không phải xa đâu. Chúng ta trở về cái quê xưa chôn cũ. Chúng ta trở về cái trật tự sạch sẽ. Chúng ta tiến về cái phần thanh khí an ninh ở bên trên, thay vì động loạn, tham ô, cướp giựt, nhưng mà kết quả cũng phải buông xuôi. Tất cả các bạn ở đây đã ý thức rõ ràng, chính mình phải tự tu, tự tiến, không nên ỷ lại nơi người truyền pháp và không có một ai có thể phỉnh phờ chúng ta được. Chúng ta chỉ sửa lấy ta để mình cảm lấy ta. Chúng ta có sẵn một cái cơ cấu huyền diệu của Trời Đất đã cấu tạo, chỉ biết sửa mình. Mọi người nhân loại ở thế gian này, ở mảnh đất phù sanh này biết tự sửa, không bao giờ còn có chiến tranh nữa. Bây giờ công việc ở thế gian này nó đã lờ mờ vì tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục, mà khi chúng ta thức giác được, chúng ta quyết tâm tu sửa với một đường lối khẳng định và chúng ta cương quyết phải đi đến, thì tự nhiên mọi việc nó sẽ thành tựu, sự an khương đó sẽ về với ta và hạnh phúc phải về với ta. Hồn vía tương hội mới có hạnh phúc, vợ chồng thế gian ở nơi tạm trú, tựu, tan, phân ly, không giờ giấc, chả ai tìm được hạnh phúc giữa người và người, nhưng mà chính con người tự khai thác lấy họ, họ mới nhận thấy được sự hạnh phúc là gì? Nên hôm nay tôi trở về, rồi cũng xuất phát âm thanh để đàm đạo cùng các bạn. Trong cái thời gian tôi tạm nghỉ không gặp các bạn, vì bận rộn công việc. Thành thử tôi cũng gửi lời đến thăm tất cả các bạn và chúc các bạn phải nhận định rõ

ràng, con đường mình phải tiến và tự tiến. Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc, nhớ cho kỹ phải tu phải sửa không nên ý lại nơi ai và không nên nghe ai phỉnh phờ mình, hoà với tất cả và học nơi tất cả. Học những cái gì? Học cái hay chúng ta nghiên cứu, cái thanh cao cõi mở sự thật chúng ta học, còn cái giả tạo mờ ám chúng ta gác qua một bên. Tôi thường nói với các bạn, nhiều người muốn hỏi sâu xa, muốn hỏi Tiên giới, muốn hỏi Thiên Đàng muốn hỏi đủ thứ, nhưng mà tôi nói để nghe chơi thôi. Tôi cũng bảo các bạn không nên tin tôi, các bạn phải đi, các bạn phải sửa, vì đường lối nào người đó thấy được, vì đường lối nào người đó mới tự khai thác lấy được, thì mình phải bắt chước cái con đường mòn đó mình tiến tới. Jesus Christ, Đức Thích Ca cũng vậy. Ngài đã đạt tới trong cái khổ hạnh mới tiến tới cái thanh cao trọn lành ở bên trên. Bây giờ chúng ta phải làm thế nào? Chúng ta phải đi đường mòn của ta. Nếu chúng ta ý lại nơi Ngài, lấy phần sáng suốt của Ngài, lấy cái đạo tạo cái đời, bày biểu đủ thứ, gây hấn, động loạn, chia rẽ, đau khổ triền miên. Hỏi kết quả ai sẽ trách nhiệm?

Cho nên chúng ta đã quá lầm lạc, xuống thế gian khi nhập xác. Chúng ta đã không bằng lòng, khóc la. Rồi chúng ta cư ngụ ở đây vì cái tham lam lỗi cuốn ngoại cảnh thúc đẩy. Rồi chúng ta mến tiếc, chúng ta cũng không muốn ra đi, nhưng mà phải im lìm ra đi.

Tôi xin nhắc nhở lại nhiều lần tôi đã nói, nhưng mà nay cũng phải nhắc nhở lại, bởi vì các bạn bị cái sự động loạn của gia cang, bạn hữu chiếm 90%. Cho nên Phật có nói “tu ma nhất tượng Phật nhất xích”. Tu mà đề cao những cái chuyện này, chuyện kia quá nhiều đó là ma, còn Phật nhất xích, thanh tịnh tìm hiểu thì có ích lắm. Cho nên các bạn nghe qua lời nói tôi, chính tôi là người cũng đã qua những đường lối sai lầm đó. Ngày nay, tôi mới cương quyết tự tu, tự tiến, thì các bạn có tâm tìm hiểu, để xây dựng lấy cho các bạn đạt tới hạnh phúc muôn đời vĩnh cửu trở về quê xưa chốn cũ. Các bạn nên nắm cái lợi khí đó mà tiến, chớ không nên bị phỉnh phờ nữa, không nên vì ngoại cảnh mà gây sự đau khổ cho các bạn.

Còn riêng tôi, tôi được phần thanh tịnh, tôi cảm giác cần phải hoà đồng với tất cả, học nơi tất cả, thì

không có cái gì xấu mà cũng chẳng có cái gì tốt, đều do cái tâm con người chịu sửa hay là không. Nếu chúng ta tu về pháp lý chúng ta cương quyết, thì lần lần chúng ta cũng tiến đến, dục tốc bất đạt, các bạn quá gấp muốn chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ, nhưng mà một ngày kia nó sẽ đi tới cái sự thất bại, ngăn trở mức tiến của các bạn. Rồi sau này các bạn có tiến không? Thất bại rồi nó mới có sự thành công, rồi cũng tiến chớ cũng phải không tiến.

Cho nên, chúng ta biết trước được, thì chúng ta nên giữ cái lẽ lối tiến, thay vì thụt lùi trở lại ở trong cái tham dục, mà nó gây sự động loạn cho chúng ta càng ngày càng chậm tiến. Tôi nhận xét được, gần đây tôi xuất ngoại, thì tôi thấy những người xa quê hương mến tưởng chúng ta nhiều lắm. Mà những người đó lại cương quyết tu, muốn tu cho kỳ được, muốn đạt được một phần thanh cao. Hỏi tại sao bên ngoài họ có nhiều khoa học chứng minh, có sách vở đầy đủ, có tài liệu đầy đủ, rồi họ nghiên cứu họ thấy tương đồng với cái lời nói của chúng ta ở đây và đường lối chúng ta nghiên cứu và chính họ đã nghiên cứu, họ đạt tới phần sáng suốt. Cho nên, họ thấy họ tự tin, tự giải là chánh pháp. Họ không còn bị sự lôi cuốn, mê tín của ngoại cảnh, một cái gì đều có sự chứng minh, cương quyết tu mới đạt được cái sáng suốt ở bên trong.

Hỏi chớ bên ngoài lấy cái gì chứng minh? Cũng là do cái bộ óc, khối óc của người viết lại, vẽ lại, chứng minh lại, cũng do khối óc con người đóng góp, là phần thanh điển của người. Bây giờ chúng ta tu, chúng ta tom góp phần thanh điển, thì thanh điển chúng ta lên tới mức độ nào, thì nó tương đồng, hòa hợp, chứng minh theo mức độ đó. Cho nên, các bạn tu ở đây khứ trực lưu thanh, lúc nào các bạn cũng sẽ có cơ hội để chứng minh thâm tiến. Các bạn sẽ thấy văn minh là gì? Thanh tịnh là gì? Hạnh phúc là gì?

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 21/9/1974)

Vấn Đạo qua Internet

T/Đ HẠNH ĐỨC:

Hỏi : Khi bạn đạo thiên ở T/Đ Bạn Nam và Nữ có nên ngồi riêng ra không? Nếu có nên thì sự lợi ích ngồi riêng như thế nào ?

Đáp: Nam tả, nữ hữu ngồi trật tự như vậy thì luồng điện dễ thăng hoa hơn, mỗi mỗi đều có trật tự, thì mọi người sẽ vui.

Hỏi : Nếu nói Nam tả Nữ hữu, thì có hai cách:

A) Đứng nhìn vào kiếng Vô Vi

B) Từ kiếng Vô vi nhìn ra

Nên áp dụng theo A) hay B)

Đáp: A)

BẠN ĐẠO T/Đ THỨC TÂM

ADELAIDE

Hỏi : Thưa Thầy, thế nào là cảnh là mình, mình là cảnh ?

Đáp: Nguyên lý của con người ngụ trong thể xác từ mọi trạng thái mà hình thành, mọi trạng thái là cảnh là nghiệp. Ý thức được điều này thì mới giải được nghiệp. Khi giải được nghiệp thì mới trở về Phật tánh thanh nhẹ được. Thức hoà đồng sẽ phát triển vô cùng, xứ Phật không xa và ta không mất. Vô sanh thì sẽ không động.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TÁM TỪ GERMANY

Bà Lai Thị Nhung

Ngày 7, tháng 5 năm 1996

Con kính bái đức Thầy,
Lần đầu tiên con kính gửi đức Thầy, kính chúc đức Thầy sống lâu trăm tuổi an khang trường thọ. Con muốn gửi thư đến Thầy từ lâu nhưng con cảm thấy ngại con đã viết rồi con để đó nay 6 tháng rồi con cũng không gửi. Đến nay con cảm thấy tâm con đang trì trệ quá cho nên con mới viết gửi đến Thầy. Từ ngày con đi dự đại hội ở Dusseldorf cho đến nay đã hơn 1 năm nhưng tâm con ba hồi lên, ba hồi xuống. Có lúc thì 12, có lúc thì sáng mới hành, có lúc thì con tham lam, có lúc sợ lại hồi hận, cứ như vậy mãi làm sao mà đi theo kịp với các huynh đệ. Chính bản thân con thấy con đã làm sai những việc con làm như mới bước vào tu từ đầu tới cuối cũng đứng dậm chân tại chỗ nhưng con rất muốn ở gần ở tại thiền đường như bắt đầu có Mục Bé Tám cho đến nay con rất là thêm thiền ở gần bên các huynh đệ để trau dồi trên con đường tu học, nhưng không biết tại sao mỗi lần xem băng video hoặc cassette có giai đoạn thăm thía con ngồi khóc hầu như con có tâm nguyện gì đó mà con làm không tròn. Hễ thấy Thầy là con không cầm được lệ tuôn, nhưng không biết tại vì sao 2 năm trước con đang ăn chay ngon lành, nhưng bắt đầu từ đầu năm cho đến nay con hay ăn bậy có khi thì ăn cá trắng có ăn tôm khô, có khi ăn gà, nhưng con thỉnh thoảng con mới ăn nhưng tâm con ăn như vậy con cảm thấy có lỗi với lương tâm của con và không dám nhìn Thầy, nhưng từ ngày tu đến giờ con cảm thấy vợ chồng bớt cãi vã nhiều lắm rồi. Vợ chồng cùng tu đều khuyên bảo với nhau, cả con gái ở Việt Nam mới sang hơn 1

năm nay nó cũng tu theo con nhưng nó chỉ có soi hồn dưới 10, thờ chiều mình thôi, nhưng con nghe nó kể là niệm sau khi ăn thì thấy một bàn tay máu in vào mặt nó, nó thích thì thấy không thích thì thôi, xin Thầy minh giải cho gia đình con, và chúc Thầy đạt được như ý cho các bạn đạo tâm thanh an lạc. Con xin Thầy tặng cho con một câu thơ để con lưu niệm, cảm tạ ơn Thầy.

Lai Thị Nhung

Tái Bút: Con mới học hết lớp 2, con viết sai chính tả lắm xin Thầy đừng cười !

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Niệm Phật không đều thì nghiệp tâm rất khó giải, sẽ đi đi lại lại trong sự phạm rồi tái phạm, không dứt khoát nhưng có pháp trong tay thì phải dày công thực hành cho đến đích. Mọi sự khổ não buồn rầu trong tâm sẽ tự nó tiêu tan. Càng tu sẽ lập được hạnh đức tốt đẹp, tháo gỡ cho phần hồn tiến hóa. Có dịp khóc, nên thật tình khóc thì tâm sẽ được nhẹ.

Vô Vi có câu niệm bát chánh sau khi ăn, trong sách có dạy rất rõ ràng. Khi niệm phải nhớ tưởng đến việc tận tâm cứu độ vạn linh, đó cũng là dịp lập hạnh cho chính mình, dần thân độ đời, luồng điện trong nội thức sẽ thay đổi, lại càng thấy rõ tánh hư tật xấu của chính mình sẽ tiếp tục nguyện tự Thật thà và thành thật sẽ không còn lường gạt chính mình nữa; Phật tánh sẽ được dần dần phát triển, cứ vậy mà hành mà tu thì sẽ có kết quả tốt cho tương lai.

LAI lâm tái thế trong đau khổ ?

THỊ thức chơn hồn tự tiến vô

NHUNG lựa không cần khoe sắc thắm

Thực hành chơn pháp tự mình vô.

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 2 tháng 2 năm 1980
MẤU ÁI 4

Sống trong khung cảnh làm người
Tánh tình ràng buộc biết cười biết chê
Quên đi tự quản tự phê
Mẹ thương mẹ bảo con về với mẹ.

Nhắc con thức giấc phần hồn
Tự con giải quyết cái còn giả tâm
Thanh lọc tự tiến tự tầm
Không còn phàm ngã, âm thầm tiến lên.

Sống trong nghịch cảnh tùy duyên
Tham gia đời đạo hai miền cảm thông
Không còn trong ước ngoài mong
Tâm con tự giải hợp vòng thương yêu.

Huyền cung tự ý ra vào
Nơi thanh giải trước nơi cao thấp từng
Con tu mẹ quý mẹ mừng
Ăn năn hối cải chớ đừng loạn dâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai Mươi Ba (tiếp theo)

ĐẠO CUNG TRUNG HOA LẮNG NGHE

TRUNG HOA ĐỂ QUÂN THUYẾT PHÁP

...

Dương Sinh: Đức của đất vĩ đại vô cùng, hiện thời thân thiết với vạn vật quá nhiều. Kính xin đức Đế Quân giải thích rõ về sự quan hệ mật thiết giữa Hoàng Lão và chúng sinh để nhân loại được tỏ tường, giúp ích thêm cho việc tu dưỡng.

Đế Quân: Rất hay, giờ xin đem sự sinh hóa diệu dụng của Thổ Lão phân tích rõ như sau: Trung ương Mậu Kỉ thuộc “thổ”, tại trời ngũ thường là “càn”, ngũ sắc thuộc “hoàng”, tại đất là “bốn mùa”, hóa sinh tại nhân gian là “Hiên Viên”, nhân luân ngũ thường là “tín”, thân thể con người chủ về “tì nhục” tức lá lách, ngũ giới chủ về “vọng” tức xằng bậy.

1. Thổ: Con người cư ngụ trên đất, kiến trúc nhà cửa, đường sá giao thông không thể không bám vào đất. Sĩ nông công thương thì giờ gần gũi đất quá nhiều, đồ ăn được đất tài bồi. Cả tôm tuy sống trong nước song dưới đáy lại là đất, chim tuy lượn giữa không trung, chiều tối trở về tổ làm trên cây nhưng cây lại mọc trên đất. Người ta lấy nước trong sạch từ đất, nước ô uế lại chảy về đất. Vật hôi thối bài tiết sau khi ăn cũng trở về đất, đức đãi người của đất quả là quá sâu dày không tưởng tượng nổi. Rất nhiều người lại chẳng nhớ đến đức dày của đất dưới chân mình lại có thể như vậy, hãy mau mau bồi dưỡng tâm địa của chính mình, không lo báo đền ơn cha trời mẹ đất, đã sống trên đất lại còn làm điều phi nhân bất nghĩa, phá rối an ninh trật tự nơi địa phương mình ở, tội ác này quá nặng linh khí của họ sẽ lần lần bị thổ thần thu hồi, đường trốn lánh càng đi tới càng ngắn dần, cuối cùng bị giam giữ trong khoảnh đất nhỏ xíu nơi nhà ngục hàng ngày đi lại

chẳng được, đó là ác nghiệp quả báo vì đã phản bội lại đức lớn của đất gây nên.

2. Càn: Càn là trời là dương, cũng như khôn là đất là âm, người xưa nói: “trời sinh đất nuôi” (*thiên sinh địa dưỡng*), công tác chính yếu trong việc nuôi dưỡng loài người là do đất, đức của trời đất gọi là sinh, ở dưới gầm trời mà không giữ đạo đức cùng nhân luân tức là tự chôn vùi tư cách trở về trời của mình, do đó mà đất bao hàm vạn vật, trời tuy xa xôi không nhìn thấy, còn đất gần gang tấc nên có thể tu.

3. Bốn mùa (*vàng*): Bốn mùa là xuân hạ thu đông, Hoàng Lão ở chính giữa, bao hàm sự tinh anh của bốn mùa, không có hoàng thổ tài bồi thì xuân sinh, hạ trưởng, thu thu, đông ẩn đều chẳng thể thành lập nổi, Hoàng Lão nắm tất cả trước sau trái phải cùng bốn mùa trong tay, như một thân cây. Nếu không có xuân hạ thu đông, cành lá làm sao sinh hóa nổi, gốc đất vĩnh viễn cố định bất biến. Lấy việc tu đạo làm thí dụ, triều đình vàng ở giữa, trung ương Mậu Kỉ thuộc thổ gọi là “huyền quang” tức cửa huyền, cai quản mọi hoạt động thuộc về cơ thể con người, là căn nhà, là chủ nhân ông của nguyên thân, như bốn mùa trong năm, nếu nhận chân được thời tiết mà trồng trọt nhất định sẽ thu hoạch được nhiều. Trời huyền đất hoàng, hoàng là màu vàng là sắc quý trọng trang nghiêm, đạo vàng là tốt, đạo đen là xấu, mong người đời phải gìn giữ đạo đức trong bốn mùa, phát huy lớn rộng đạo vàng ắt thần thiêng liêng giáng lâm, hung khí, sát khí thoát lui, ánh vàng tốt lành soi chiếu cứu độ.

4. Tín, vọng (*tin, xằng bậy*) tì nhục (*lá lách*): Nhân, nghĩa, lễ, trí, tín là năm mối dục của người, không kể nhân, nghĩa, lễ, trí, tín chỉ tạm kể tín ta

cũng thấy là nếu như người không có chữ “tín” ắt chẳng thể đứng vững, cho nên phải biết “tín” là chủ của ngũ thường. Trung ương Mậu Ki thổ, thổ thuộc tín cho nên có thể bàn về tín. Thổ giữ tín nhiều nhất, trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu, tơ tóc chẳng sai, gieo gì mọc nấy tuyệt đối không thất tín, đối trá. Người đời lại thường vứt bỏ chữ tín, bội ước, bội tín, ký chi phiếu không tiền bảo chứng, gian lận sổ sách, nạn lừa đảo gia tăng không ngừng. Một kẻ chuyên bội tín lừa đảo, khổ chủ truy nã tới cùng chẳng tha, hẳn phải trốn chui trốn nhủi, đất rộng mà không thể tự do đi lại, chỉ còn cách trốn tới một nơi hẻo lánh nhỏ hẹp không một ai biết về mình để khỏi bị kẻ khác nhận diện, báo cáo với nhà chức trách bắt giam tại nhà ngục nhỏ hẹp. Có khi bị dồn tới đường cùng tuyệt vọng phải tìm cái chết, thân xác bị vùi sâu ba thước đất. Trời đất mệnh mông, tại sao người đời lại không lo chữ tín, hành chữ tín để được bằng mình trên đường vạn dặm mỗi cánh chim bằng, lại rẽ vào ngõ cụt một bước cũng khó đi hoặc lạc vào đường cùng không có đất dung thân há chẳng buồn sao. Như thế đều là chôn vùi thổ khí Trung Hoa để đến nỗi tự làm tiêu tan kết quả.

Lá lách và bao tử thuộc thổ, là khí quản tiêu hóa của cơ thể con người, ngày nay xuống giường chân chưa đứng đất đã vội mang giày, gấp tới công ti, hăng xướng để lo làm việc. Xã hội công nghiệp sinh hoạt cần mau lẹ, hai chân chẳng bao giờ chạm đất, thổ khí không đủ, lại thêm ăn uống thất thường, do đó bệnh đau bao tử và ruột mỗi ngày một nhiều. Muốn trị bệnh đau bao tử cần phải giữ tâm bình thản trong lúc xử sự, ăn uống phải có điều độ đúng giờ đúng khắc, như gieo trồng ngũ cốc phải đúng thời tiết thì cây mọc mới tốt tươi. Ngày nghỉ phải ra vùng ngoại ô thành phố cắm trại, dạo chơi phong cảnh quên chuyện đi đứng vội vàng, gần gũi cây cỏ đất đai, chậm chạp đi đất, một sớm thổ khí dư thừa, giống như thảo mộc bưng tươi tốt, bệnh bao tử không cần thuốc mà chữa khỏi. Người đời nay ra khỏi cửa đều dùng các phương tiện giao thông để thay thế cho đi bộ, khiến đôi chân sau này đi đứng khó khăn. Thiếu vận động, bao tử đầy hơi, ợ chua, dinh dưỡng vệ sinh thất thường khiến thổ khí bại hoại, bao tử làm việc không điều hòa muôn bệnh tự nhiên phát sinh. Ở trên đất của Hoàng Lão phải tu đạo, dầu khó khăn cũng phải gắng vượt qua, cho nên có câu nói: “Vùng Trung Thổ khó sống” (*Trung Thổ nan sinh*), Trung Thổ tập trung tinh hoa ngũ

phương, như thịt bao khắp thân thể, lục phủ ngũ tạng cũng là tinh hoa của thịt. Do đó người sống trên vùng Trung Thổ linh khí tốt vượng, kẻ có tâm tu đạo như cời bỏ được lớp thịt da giả tạo mặc lại lớp khác thực sự là của mình, đi trên đất chân thực, khôi phục lại được bản chất thuần phác, mới có thể đắc đạo.

Dương Sinh: Thừa như vậy là thế nào?

Đế Quân: Đạo giảng Trung Thổ là bởi vì nhân dân ở Trung Thổ tính tình thuần hậu, có quan niệm về đạo đức nên có thể kham khổ nhẫn nại, cần mẫn tự cường, không ưa xa hoa rất hợp lòng trời. Do đó từ cổ tới nay, nhân sĩ dị kì đều sinh ra ở Trung Thổ, để người đời có thể giác ngộ được linh khí Hoàng Lão, xin ban một bài linh chú để sớm hôm tụng niệm ắt sẽ thần thông:

*Trung Hoàng Tung Sơn
Nguyên khí bồi hồi
Thượng hữu Nguyên Lão
Thống lãnh tứ phương
Tham giá hoàng long
Ngũ sắc vũ y
Vận đạo cửu thiên
Chuyển luân toàn ki
Hoán minh thổ tinh
Lưu quang tán huy
Ngọc anh phương chi
Sung ích tứ chi
Đào quán ngã thân
Tì phủ tiên kha
Dưỡng nha xan tinh
Vạn thân tổng quy
Kiểm hồn chế phách
Tiên luyện bát uy
Biểu lí đồng minh
Trường sinh bất suy
Thông chân đạt linh
Thăng nhập thái vi.*

Trung Hoàng Tung Sơn
Nguyên khí bồi hồi
Trên có Nguyên Lão
Thống lĩnh bốn phương
Cưỡi lưng rồng vàng
Áo lông năm màu
Dẫn đạo chín trời
Chuyển bánh xe pháp
Sao Thổ sáng ngời
Hào quang bay khắp
Cỏ Chi thơm ngát
Ngào ngạt quanh mình
Rót đầm châu thân
Tặng phủ tưới nhuần
Nuôi dưỡng tinh khí
Vạn Thân cùng về
Kiểm hồn chế phách
Tiên luyện tán uy
Trong ngoài sáng tỏ
Trường sinh chẳng suy
Thông chân đạt linh
Nhập vào Thái hư.

Tế Phạt: Cảm tạ đức Đế Quân đã ban cho rất nhiều hồng ân, tới đây xin bái từ.

Dương Sinh: Cảm tạ đức Đế Quân đã khai mở lí đạo siêu diệu, vì thời giờ có hạn, đệ tử xin cung kính bái từ đức Đế Quân để theo ân sư trở lại Thánh Hiền Đường.

Tế Phạt: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)